

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Předběžné otázky

- 1) Je třeba směrnici Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, zejména její článek 183, jakož i článek 17 Listiny základních práv Evropské unie a zásady rovnocennosti a efektivity, vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě a praxi členského státu, které vylučují placení úroků z prodlení z částek daně z přidané hodnoty, jejichž vrácení nebylo možné žádat v důsledku uplatnění normativního požadavku, o němž Soudní dvůr rozsudkem rozhodl, že je v rozporu s právem Společenství, i když tato vnitrostátní právní úprava jinak ukládá placení úroků z prodlení v případech opožděného vyplacení daně z přidané hodnoty, která má být vrácena?
- 2) Je v rozporu se zásadami efektivity a rovnocennosti taková rozhodovací praxe soudů členského státu, podle které nelze vyhovět žádostem podaným ke správním orgánům — čímž je právní subjekt, jenž utrpěl škodu, odkázán na žalobu na náhradu škody, třebaže je ve vnitrostátním právním řádu úspěšné podání takové žaloby prakticky vyloučeno — a to pouze z toho důvodu, že neexistuje konkrétní právní pravidlo, jehož hypotéza by se na daný případ vztahovala, ačkoli [projednání] jiných podobných žádostí o vyplacení úroků a jejich vyplacení spadá do pravomoci daňového orgánu?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, jsou soudy členského státu povinny vykládat a používat v souladu s právem Společenství ta právní pravidla existující v členském státě, jejichž hypotéza se na daný případ nevztahuje, tak aby byla umožněna rovnocenná a účinná právní ochrana?
- 4) Je třeba právo Společenství uvedené v první otázce vykládat v tom smyslu, že [žádost o] vyplacení úroků z daní vybraných, sražených nebo nevrácených v rozporu s právem Společenství představuje nárok, které vyplývá přímo ze samotného práva Společenství a které může být přímo uplatněno u soudů a orgánů členského státu s odkazem na právo Společenství, a to i tehdy, kdy právo členského státu nestanoví vyplacení úroků v daném konkrétním případě, přičemž k odůvodnění žádosti o vyplacení úroků postačí prokázat, že bylo porušeno právo Společenství a že došlo k výběru, srážce nebo nevrácení daně?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem České republiky (Česká republika) dne 12.12.2013 — I/M, R a K

(Věc C-656/13)

(2014/C 85/19)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší soud České republiky

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: L

Další účastníci řízení: M; R a K

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 12 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾ ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (dále jen „nařízení Brusel II bis“) tím způsobem, že zakládá příslušnost k řízení o rodičovské zodpovědnosti i v případech, že neprobíhá žádné další související řízení (tj. „jiné řízení, než která jsou uvedena v odstavci 1“)?
- A v případě kladné odpovědi na první otázku:
- 2) Je třeba čl. 12 odst. 3 nařízení Brusel II bis vykládat tím způsobem, že výslovným či jiným jednoznačným přijetím příslušnosti se rozumí i situace, kdy strana, která řízení nezahájila, podá samostatný návrh na zahájení řízení v téže věci, avšak vzápětí při prvním úkonu, který jí náleží, namítá nepřislušnost soudu v řízení dříve zahájeném k návrhu jiné strany?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 388, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243.